

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๙๖๖/๒๕๖๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 6808
วันที่ ๒๑ ต.ค. ๒๕๖๓
เวลา 15.4 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๙ ฉบับ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๙ ฉบับ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๖๓๗/๕๗ วันที่ ๒๑ ต.ค. ๒๕๖๓
เวลา ๑๖.๒๖ น. ส่ง ส.ส.ค. พรหม
สำนักก.ค.ประชุม

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(กำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(กำหนดนิยามคำว่า "เจ้าพนักงาน")
๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง
สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
๘. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. และ
๙. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จำนวน ๙ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๙ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๒๗ / ๒๕๖๓
วันที่ ๒๑ ต.ค. ๕๗
เวลา ๑๖.๒๗ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิสว)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประมง
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

(๒) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖

(๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

พ.ศ. ๒๕๑๓

(๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๕) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำ
สะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ
สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อ
ของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความ
รวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

(โปรดพลิก)

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการผลิตที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ
 “การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ
 หลังการจับ หรือการแปรรูปสัตว์น้ำ

“ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ยิง แหวง ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ
 ในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การจัดทำที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ
 หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ
 ในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ
 หลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำ
 สำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

“ผู้ประกอบการอาชีพการประมง” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล
 หรือนิติบุคคลซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการประมงเป็นอาชีพปกติ

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
 ลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ
 ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็น
 สาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็
 สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด
 ซึ่งประเทศไทยใช้อ้อยหรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่า
 มีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือกฎหมายระหว่างประเทศ
 หรือสนธิสัญญา หรือด้วยประการอื่นใด

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์
 ส่วนประกอบ อากาศ เสา หลัก หรือเรือที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง ขนถ่าย หรือเก็บรักษา
 สัตว์น้ำที่ได้จากยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง

“ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ
 นอกน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงการขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนอก
 น่านน้ำไทยด้วย

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ในราชอาณาจักร และให้หมายความ
 รวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวที่น้ำทะเลจรด
 แผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ หรือขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล ตามแผนที่เดินเรือ
 ของกรมอุทกศาสตร์

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ

“สถิติการประมง” หมายความว่า ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
 หรือที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียม
ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนด
อัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของ
เครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การบริหารจัดการด้านการประมง

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขต
พื้นที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือ
ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดวิธีการทำการประมงที่ห้ามนำมาใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดชนิด ขนาด หรือปริมาณอย่างสูงของสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง
ในที่จับสัตว์น้ำ รวมทั้งข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำนั้นที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๔) กำหนดที่จับสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง

(๕) กำหนดพื้นที่ที่จะอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(๖) กำหนดระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลา
อื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำเป็นระยะเวลาที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทหรือชนิดหนึ่งชนิดใด ต้องทำเครื่องหมาย ทั้งนี้ ตามรูปแบบ ขนาด และตำแหน่งที่กำหนดไว้ที่เครื่องมือทำการประมงนั้นในขณะทำการประมง

(๘) กำหนดพื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิ่ง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เครื่องมืออยู่นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็นการออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใด เป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตประมงทะเลชายฝั่ง

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีการออกประกาศตามมาตรา ๖ จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการ ทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา เพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกประกาศ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ รวมทั้งกำหนดให้ ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ดังกล่าว ต้องมาจดทะเบียน หรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียน หรือการจดทะเบียน และการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่น ในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบาย การพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถ ในการทำการประมงตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

มาตรา ๑๐ นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรม
เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ มีสิทธิเสนอแนะ
แนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศตามมาตรา ๖
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

มาตรา ๑๒ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัว
ของบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัว
ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย
การประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารเรือ
ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย
นายกสมาคมการประมงนอกลำน้ำไทย นายกสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง
ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในองค์กรสาธารณประโยชน์
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนหนึ่งคน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง จำนวนไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี
ในกรณีรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง
หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระ
ที่เหลืออยู่นั้นไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงาน
ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับ
ปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง
 - (๒) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย
 - (๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
 - (๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ
 - (๕) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑)
- (๒) (๓) และ (๔)

(๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทย

(๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับ

การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม

(๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๙) กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดทุกจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง เขตประมงน้ำจืด หรือมีการดำเนินการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ ด้านละไม่เกินสองคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน

ในจังหวัดใดไม่มีผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นด้านหนึ่งด้านใด ให้แต่งตั้งบุคคล ตาม (๒) เพิ่มขึ้นได้ตามสัดส่วนของผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ใน (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมง ในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง ตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการในการเสนอและระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติ การออกประกาศตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔ สถิติการประมง

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติการประมงและการบริหารจัดการ ด้านการประมง ให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตน ต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงตามมาตรา ๒๒ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบอาชีพการประมง
- (๒) ประเภทของอาชีพการประมง
- (๓) จำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีอยู่ในครอบครอง
- (๔) สถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง
- (๕) วันเริ่มต้นประกอบอาชีพการประมง

มาตรา ๒๔ การเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงแจ้งต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น

ในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ส่วนที่ ๕

การควบคุม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๑) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา

(๓) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตราย แก่สัตว์น้ำ

(๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำอันจำเป็นโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ท่อบน รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัยหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งเป็นสัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสุขสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ ในการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไว้ด้วยว่า ห้ามมิให้ผู้ใด

มีไว้ในครอบครองโดยเด็ดขาด รวมทั้งให้กำหนดระยะเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไว้ในครอบครองส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีการส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามมาตรา ๓๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ

ในกรณีที่ได้อื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำที่ห้ามปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตามประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการครอบครองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการหรือมิได้นำไปใช้เพื่อทำการประมงและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

เขตการประมง

ส่วนที่ ๑

การกำหนดเขตการประมง

มาตรา ๓๗ เขตการประมงแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง
เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด

มาตรา ๓๘ เขตประมงทะเลชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ภายใน
น่านน้ำไทยนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตประมงทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจาก
แนวชายฝั่งทะเลออกไปได้ไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนด
แนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๓๙ เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทย
นับจากด้านที่ติดกับเขตประมงทะเลชายฝั่งตามมาตรา ๓๘ ออกไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย

มาตรา ๔๐ เขตประมงน้ำจืด ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่ไม่ได้อยู่ในเขต
ประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง

ส่วนที่ ๒

การทำกรประมงในเขตการประมง

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือ
ทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต
รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงที่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ หรือเครื่องมือทำการประมงพื้นบ้านตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ต้องชำระค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

- (๑) สถานที่ราชการ
- (๒) ศาสนสถาน หรือปูชนียสถาน
- (๓) ประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ เขื่อน ฝาย หรือทำนบ
- (๔) ที่ซึ่งมีสภาพเหมาะแก่การรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้กรมประมงศึกษา วิจัย และพัฒนาการเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ

เพื่อประโยชน์ในกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่งได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๗ นอกจากการขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย เพื่อประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสุข ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้

มาตรา ๔๙ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ แล้ว ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดิน ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ต้องขอรับหนังสือกำกับ การจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่ายได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้บุคคลอื่นออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ แทนพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกิจการหนึ่งกิจการใดได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกหนังสือกำกับการจำหน่าย สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งและการกำหนดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตรจัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริม ให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการการประมงตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานที่ประกาศตามวรรคหนึ่งให้แก่ ผู้ซึ่งร้องขอได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้การจับ การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้

มาตรา ๕๔ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับตามมาตรา ๕๓ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด เรื่องดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวถือปฏิบัติ

- (๑) วิธีปฏิบัติในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๒) ชนิดและปริมาณของสารเคมีที่ห้ามใช้ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๓) หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติด้านสุขลักษณะในเรือประมง
- (๔) การอื่นใดที่เป็นส่งเสริมให้สัตว์น้ำหลังการจับมีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้านสุขอนามัยหรือมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค -

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำ เกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศ ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด เกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจตรวจพิสูจน์และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทัน ให้อธิบดีมีอำนาจ ประกาศกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้เป็นการชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลา ไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจขยายระยะเวลาห้ามทำการประมงออกไปได้อีก แต่รวมแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๕

การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิด ต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สิน ของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับ ใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้ง การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่การส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำใดจะต้องมี หนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัย ของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น จากกรมประมงตามความต้องการของประเทศปลายทาง หรือผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมง ออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐาน สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลง ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๙ เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือประมงต่างประเทศตามวรรคหนึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมงที่ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งและการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย

หมวด ๖

การประมงนอกลำน้ำไทย

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกสมาคมการประมงนอกลำน้ำไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นิติศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกลำน้ำไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดแผนงานหรือวิธีการในการส่งเสริม พัฒนาและแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกลำน้ำไทยให้สอดคล้องกับนโยบายตาม (๑)

(๓) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทย

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกประกาศหรือระเบียบตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๓

(๕) ออกประกาศตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทยหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๖๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการการประมงน่านน้ำไทยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงน่านน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การดำเนินการโดยทางราชการ ให้อธิบดีจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่รับแจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสีย ตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงน่านน้ำไทยดังกล่าว ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงน่านน้ำไทย ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้ง การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมงน่านน้ำไทย กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคสองอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต ต้องเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ พร้อมทั้งแสดง หลักฐานแห่งสิทธินั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศ ให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมง ในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับ ใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมงน่านน้ำไทย กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตน ทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสาร ซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไป ในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง จากกรมประมง

หมวด ๗

ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ และผู้รับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๘

การโอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๘ สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท

มาตรา ๖๙ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอโอนใบอนุญาตและการโอนใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การขออนุญาต และการขออนุญาตรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ การกำหนดค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาตในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๓ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) สั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำใด เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองตามมาตรา ๓๓
- (๘) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๔๙ (๔)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๗) หรือ (๘) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น หรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือค้นตาม (๕) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้ให้อธิบดีมีอำนาจระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ การปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑๐

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้
ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือ
ให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องภายในเวลา
ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้
ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการเสนอคำฟ้อง
ผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาต
หรือระงับการอนุญาตไว้จนกว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๗๕ ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจเพิกถอน
ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมาแล้ว และมีเหตุที่จะต้อง
ถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือ
ระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือ
อนุญาต และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัตินั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เป็นการเพิกถอนใบอนุญาตครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
ให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครองให้แก่
กรมประมงในราคาที่กรมประมงกำหนดตามสมควรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังมีได้จำหน่ายหรือจำหน่ายเพียงบางส่วน
ให้สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังมิได้จำหน่ายนั้นตกเป็นของกรมประมง

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
ระงับการอนุญาตตามมาตรา ๗๔ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตาม
มาตรา ๗๕ ให้อุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

(โปรดพลิก)

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามที่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๕ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้มีการดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๖ และเมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ระยะเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ใดทำการประมงหรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้ทันที

พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งก็ได้ และหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นโดยให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่ออกตามความในมาตรา ๖ หรือประกาศของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๑) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๕๔ (๒) หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่خذใบค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๗๑ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำ ความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ หรือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๑) ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๙๖ บรรดาความผิดตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๔ ให้อธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการ เปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๗ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๘ บรรดาประธานบัตร์ อาชญาบัตร์ การอนุญาตหรือใบอนุญาต ที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๙๙ ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๐ ให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าอากร

ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑) ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒) ประเภทเครื่องมืออวนรุน	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๓) ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๔) ประเภทเครื่องมืออวนช้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๕) ประเภทเครื่องมืออวนติดตาหรือข่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๖) ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๑๐	บาท
(๗) ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๔๐๐	บาท
(๘) ประเภทเครื่องมือโป๊ะ	ลูกละ	๔,๐๐๐	บาท
(๙) ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๑๐) ยอชั้นช่อ ช้อนชั้นช่อ ช้อนสนั่น หรือช้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๑) ช้อนปึก ยอปึก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๒) ช้อนอื่นนอกจาก (๑๑) และ (๑๒) ที่มีปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๓) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๘๐	บาท
(๑๔) แหยาวตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๕) ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำ หรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพการประมง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน	ตารางเมตรละ	๕	บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ใช้เรือประมงไทยในการ ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๗) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดมาตรการทางกฎหมายสำหรับใช้ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำการประมงแบบครบวงจร กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิตไปจนถึงกระบวนการแปรรูปสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยกำหนดนิยามคำว่า “สัตว์น้ำ” ให้หมายความรวมถึง สาส์รายทะเลและพันธุ์ไม้น้ำ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับครอบคลุมถึงพืชน้ำบางชนิดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของสัตว์น้ำ และกำหนดประเภทของกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ได้แก่ การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ และการแปรรูปสัตว์น้ำ และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้เครื่องมือทำการประมง เรือประมง ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง ได้แก่ ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและที่จับสัตว์น้ำ โดยได้กำหนดขอบเขตการใช้บังคับร่างพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามกฎหมายระหว่างประเทศ และน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง ตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด เนื่องจากเป็นบริเวณที่ประเทศไทยมีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ การบริหารจัดการด้านการประมง กำหนดมาตรการในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบมีอำนาจประกาศควบคุมการทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง และกำหนดให้ รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตประมงทะเลชายฝั่ง และในกรณีมีการออกประกาศหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดจะต้องดำเนินการในเขตที่รับผิดชอบคาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไปได้กำหนดให้ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา เพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกประกาศ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง เพื่อควบคุมผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

๒.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่น กำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และ การใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำ เพื่อให้การบริหารจัดการด้านประมงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน รวมทั้งกำหนดให้นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมงได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยองค์กรดังกล่าวจะมีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ ต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

๒.๔ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับด้านการประมง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีอธิบดีกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประมง ได้แก่ การพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำ และขีดความสามารถในการทำการประมง การพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายดังกล่าว กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทยกำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้

สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งกำกับให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการประมงน่านน้ำไทย ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

๒.๕ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง โดยมีประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และในจังหวัดใดที่มีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน มีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติมอบหมาย ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๙ ถึงร่างมาตรา ๒๑)

๒.๖ สถิติการประมง กำหนดให้มีการเก็บสถิติการประมงเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและการบริหารจัดการด้านการประมง โดยกำหนดให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการอธิบดีกำหนดไว้ในระเบียบ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๒.๗ การควบคุมการทำประมง กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงหรืออาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ได้แก่ การปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีเมฆหรือปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๖) การใช้กระแสไฟฟ้าในการทำประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๗) และได้กำหนดห้ามครอบครองสัตว์น้ำที่ได้มาโดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น (ร่างมาตรา ๒๘) การปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำ ลงสู่ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๙) การทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๐) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ของเอกชนให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๓๑) การติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ กั้นทางเดินของสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๒) การควบคุมการครอบครอง

สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยได้แยกลักษณะเป็น การควบคุมการครอบครองกรณีทั่วไป ซึ่งสามารถครอบครองได้หากได้รับใบอนุญาต และกรณีที่ทำหามครอบครองโดยเด็ดขาด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดการกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ทำหามครอบครองโดยเด็ดขาดให้มีการส่งมอบแก่กรมประมงได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔) การควบคุมการปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๕) และการควบคุมการครอบครองเครื่องมือทำการประมงที่ใช้ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๘ เขตการประมง กำหนดเขตการประมงในน่านน้ำไทย โดยแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด ซึ่งเป็นการแบ่งเขตตามลักษณะของพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่ (ร่างมาตรา ๓๗ ถึงร่างมาตรา ๔๐) และกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำประมงในเขตการประมงแต่ละเขต ได้แก่ การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงน้ำจืด (ร่างมาตรา ๔๑) การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๔๒) และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงในแต่ละเขตการประมงมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรการใช้เครื่องมือทำการประมง (ร่างมาตรา ๔๓) รวมทั้งกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

๒.๙ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ และกำหนดให้กรมประมงมีอำนาจออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐาน (ร่างมาตรา ๔๖) รวมทั้งมีอำนาจตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิต (ร่างมาตรา ๔๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๘) กำหนดห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๕๐) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับหนังสือกำกับกำหนดยังสัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๑๐ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรฐานในการควบคุมสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ

การประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตน ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรก่อน เพื่อมิให้เกิด ปัญหาความซ้ำซ้อนในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษา สัตว์น้ำหลังการจับและกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๒ ถึงร่างมาตรา ๕๔) และกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่เกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด โดยกำหนดให้อธิบดีกรมประมงมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงเป็นการชั่วคราว ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำนั้น เกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจ ตรวจพิสูจน์หรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศห้ามทำการประมงโดยเด็ดขาดได้ทัน (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๑ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรการ ในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย มนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการนำเข้า และส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือ รับรองอื่นตามความต้องการของประเทศปลายทาง และกำหนดห้ามผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมง ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ตามบัญชีรายชื่อ เรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร และกำหนดให้เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์ จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้อง เข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๕๘)

๒.๑๒ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการ การประมงนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน กรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีอธิบดีกรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งเป็นคณะกรรมการปฏิบัติการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและ นำเสนอการแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการ พัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ รวมทั้งออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๖๐ ถึงร่างมาตรา ๖๑)

๒.๑๓ การทำการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้บุคคลที่ได้สิทธิตามข้อตกลง หรือสัญญาในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศมีหน้าที่ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลง หรือสัญญานั้นต่ออธิบดีกรมประมงตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในกรณีที่มี การนำเอกสารสิทธิในการทำการประมงอันเป็นเท็จมาใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ และกำหนดให้ อธิบดีกรมประมงจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำ ของรัฐต่างประเทศ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการ ประมงนอกน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๖๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้เรือประมงไทย ออกไปทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศและในทะเลหลวงเฉพาะบริเวณที่ประเทศไทย

ได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ในทะเลหลวงบริเวณนั้น และรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๖๔ และร่างมาตรา ๖๕) และในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไทยที่ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตน ทำการประมงโดยละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศและทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทย ซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศได้กำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐ ได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศจากเจ้าของเรือประมงไทยนั้น (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๔ ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต กำหนดให้ ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับใบแทนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือ ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๗)

๒.๑๕ การโอนใบอนุญาต กำหนดให้สิทธิในการอนุญาตไม่เป็นมรดกตกทอด ไปสู่ทายาท เว้นแต่กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตสามารถโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นได้ และกำหนดให้ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การโอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๖๘ และร่างมาตรา ๖๙)

๒.๑๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถให้บริการ ในการตรวจสอบ การขอรับใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองต่าง ๆ ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดในวันนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรได้ โดยผู้ยื่นคำขอต้องชำระค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗๐) และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการทำการประมงมาเพื่อประกอบการพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ ของผู้รับอนุญาต สถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการที่ต้องมี การควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง การประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ ในระหว่างเวลาทำการของ สถานที่ดังกล่าว หรือสั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมงหรือ เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้ รวมทั้งให้มีอำนาจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ในกรณีมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีการกระทำความผิด และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ และมีอำนาจในการยึด หรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่ห้ามมีไว้ในครอบครอง หรือยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัย ว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์หรือสารอันตรายที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด และในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดมีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพยากรของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดการได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๖๒)

๒.๑๗ มาตรการทางปกครอง เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการนำระบบ อนุญาตมาใช้ควบคุมการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จึงได้กำหนดมาตรการทางปกครอง โดยนำ

มาตรการในการพักใช้ใบอนุญาต การระงับการอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมาใช้บังคับเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกค่าธรรมเนียมคำสั่งดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ไม่เจตนาในการกระทำความผิด รวมทั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการกับเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต หรือในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต หรือในกรณีที่มีการทำการประมง หรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประมง ได้รับการเยียวยาและฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๗๔ ถึงร่างมาตรา ๗๕)

๒.๑๘ บทกำหนดโทษ โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ๒ ลักษณะ คือ โทษขั้นต่ำและโทษขั้นสูง และกำหนดอัตราโทษไว้แตกต่างกัน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงหลักการในการกำหนดโทษไว้ตามแนวทางดังกล่าว แต่ได้ปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น โดยกรณีโทษขั้นต่ำใช้สัดส่วนโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อโทษจำคุกขั้นต่ำหนึ่งปี ส่วนกรณีโทษขั้นสูงใช้สัดส่วนโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน (ร่างมาตรา ๘๐ ถึงร่างมาตรา ๘๖)

๒.๑๙ บทเฉพาะกาล กำหนดให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดให้ประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาต หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ รวมทั้งกำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมง อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ที่ทำกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้มีระยะเวลาสำหรับการดำเนินการตามหลักการที่กำหนดขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๘๗ และมาตรา ๑๐๑)

๒.๒๐ อัตราค่าอากรและอัตราค่าธรรมเนียม ปรับปรุงบัญชีแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน